

Personalia

IN MEMORIAM Ir F. J. APPELMAN

Op 20 maart 1965 is in Den Haag op 70-jarige leeftijd overleden ir. F. J. Appelman, oud-inspecteur van de dienst van het boswezen in het voormalige Nederlands Indië, die in Nederland vooral bekendheid verwierf als directeur van de diergaarde Blijdorp en door zijn activiteiten op het gebied van de internationale natuurbescherming.

Frederik Johannes Appelman werd op 18 juli 1894 in Den Haag geboren. Hij studeerde tropische bosbouw aan de Landbouwhogeschool te Wageningen en kwam in 1919 als een der eerste houtvesters met de ingenieurstitel naar Indië.

Wegens zijn goede capaciteiten werd hij bij de inrichting der djatibossen geplaatst, welk dienstvak hij, geheel overeenkomstig zijn karakter, trouw is gebleven, hoewel zijn hart hem ongetwijfeld naar de wildhoutbossen met groot wild zal hebben getrokken. Talloze bedrijfsplannen zijn van zijn hand verschenen. Daarnaast wist hij met zijn geestige djatipitjes van tijd tot tijd het bosbouwkundig geweten en het gezond verstand van de dienstleiding wakker te houden. Later kon hij zijn krachten wijden aan de inrichting der wildhoutbossen op Java. Het is vooral aan hem te danken geweest, dat men meer aandacht is gaan schenken aan de schermbossen en dat de instelling van wildreservaten wat meer inhoud kreeg dan een papieren besluit.

In 1940 werd hij bevorderd tot inspecteur en naar Makassar overgeplaatst voor de bossen van de Grote Oost. De jaren 1940—1945 bracht hij als reserve-officier in Japanse krijgsgevangenschap door, om na de Japanse capitulatie direct op zijn post terug te keren. Hier heeft hij met grote voortvarendheid getracht voor de Nederlandse houtvesters een aantrekkelijke taak in de minder ontwikkelde gebieden te behouden. Helaas moest dit werk door de verdere politieke ontwikkeling worden opgegeven. Voor zijn grote verdiensten werd hij door de Regering onderscheiden met het officierskruis in de Orde van Oranje Nassau. In 1947 keerde hij voor goed naar Nederland terug.

In Nederland werd wegens zijn grote kennis van de wilde fauna en natuurbescherming al spoedig van verschillende zijden een beroep op hem gedaan. Zo vond de Landbouwhogeschool hem bereid in Wageningen het leervak „jacht en wildbescherming” te doceren, waardoor in een reeds lang gevoelde behoefte kon worden voorzien. Zijn colleges trokken steeds grote belangstelling en hebben vele a.s. houtvesters voor de natuurbeschermingsgedachte gewonnen.

Bij de diergaarde Blijdorp trad hij eerst als wetenschappelijk medewerker en later als directeur in dienst. In deze hoedanigheid verwierf hij grote bekendheid en waardering in het buitenland, vooral doordat hij de diergaarden ook een natuurbeschermingstaak wist te geven in het oordeelkundig fokken van met uitroeiing bedreigde diersoorten.

Daarnaast vervulde hij nog vele andere functies op natuurbeschermingsgebied, zo was hij o.a. bestuurslid van het nationale park De Hoge Veluwe. De laatste jaren wijdde hij zijn krachten geheel aan het voorzitterschap van de Nederlandse commissie voor internationale natuurbescherming en had hij een werkzaam aandeel in de oprichting van de Nederlandse afdeling van het Wereldnatuurfonds.

Alles te zamen wel een zeer goed besteed leven.

Met Appelman is een zeer bekwaam bosbouwer en een groot, bezielend natuur- en wildkenner heengegaan, die zijn collega's en vele vrienden wegens zijn trouwe kameraadschap en zijn sprankelende humor nog lang in herinnering zal blijven.

J. H. BECKING.

INAUGURELE REDE VAN PROF. DR F. M. MÖRZER BRUYNS

Bij het aanvaarden van zijn ambt van buitengewoon hoogleraar aan de Landbouwhogeschool te Wageningen in de leerstoel „Natuurbehoud en natuurbeheer” sprak prof. dr F. M. Mörzer Bruyns op 20 mei 1965 zijn inaugurele rede uit, handelende over „Natuurbehoud als gemeenschapsbelang”. Hij sprak daarbij zijn verontrusting uit over de snelle ontwikkelingen op sociaal, economisch, technisch en wetenschappelijk gebied. Hij achtte het onder deze omstandigheden een gevaar, dat er sectoren achter blijven, waardoor evenwichtsverstoringen kunnen optreden. Als bijvoorbeeld de natuurbescherming achterblijft dan dreigt het gevaar, dat op geheel verkeerde wijze met de natuur wordt omgesprongen. Dat de thans bestaande oude bossen, moerassen, heiden en venen er eeuwen over hebben gedaan zich te vormen, houdt in, dat men niet zomaar nieuwe natuurlijke levensgemeenschappen kan scheppen.

Niet alles wat de natuur voortbrengt en niet door de mens is gekweekt is onkruid. Zo hebben grassen en andere wilde kruiden, riet, biezen enz. een nuttige functie voor de grond en bijvoorbeeld de oeverbescherming. Veel diersoorten zijn de natuurlijke vijanden van voor de mens schadelijke. Deze bondgenoten moet men daarom beschermen. Men dient er voor te waken ze niet met een schadelijke plaag te vernietigen. Recreatie, van betekenis voor de volksgezondheid, heeft voor het natuurbehoud zijn keerzijde. Men mag met het bevorderen hiervan geen roofofbouw plegen op de natuurlijke rijkdom. In verband hiermede dient de recreatie-capaciteit bij elk object goed in het oog te worden gehouden. Hiertoe valt nog heel wat onderzoek te worden verricht.

Ontleend aan een persbericht van de Landbouwhogeschool.

MUTATIES LEDENLIJST

PROMOTIE

Ir H. W. D. van Tuil promoveerde tot doctor in de Landbouwkunde op het proefschrift: „Organic salts in plants in relation to nutrition and growth”.

MUTATIES LEDENLIJST

Toegetreden als lid zijn: mevr. M. E. Birkenhäger-Janse, Bennekom, Vernylaan 2; ir J. L. Guldemond, wetenschappelijk ambtenaar bij de afdeling Loofbomen Houtteelt van het Bosbouwproefstation te Wageningen, Ellekom, Zutphensestraatweg 68; ir E. J. Heidema, directeur van het Houtvoorlichtingsinstituut, Amsterdam C., James Wattstraat 73; drs J. J. Krabbe, wetenschappelijk ambtenaar bij de afdeling Staathuishoudkunde van de Landbouwhogeschool, Ede, Nassaulaan 25, en mej. drs J. Braam, de Bilt, Meyenhagen 34, als donatrice.

Af te voeren wegens overlijden: de heer J. R. C. Peelen te Voorst en ir J. D. Wassink te Zeist.

Toegetreden als donateur is: Stichting Industriebout van de Vereniging van Nederlandse Papierfabrieken, Haarlem, Julianastraat 30.

Adresvergadering: ir N. van der Kolk, verhuisd van Driehuis naar Apeldoorn, Genistaan 21.

De secretaris van de Kon. Ned. Bosbouw Ver.,
Ir A. A. C. van Leeuwen.